

fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10 % interfererende stoffer, ikke henhører under bilag IIIA, punkt 3, litra g), og dermed ikke er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, men derimod anmeldelseskravet i artikel 4?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14.6.2006 om overførsel af affald (EUT 2006, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Instrucción de Badalona (Spanien) den 22. oktober 2018 — straffesag mod VW

(Sag C-659/18)

(2019/C 35/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Instrucción de Badalona

Tiltalt i straffesagen

VW

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og navnlig artikel 3, stk. 2, i direktiv 2013/48/EU ⁽¹⁾, fortolkes således, at retten til advokatbistand retmæssigt kan forsinkes, såfremt den mistænkte eller tiltalte ikke giver fremmøde efter den første indkaldelse fra retten, og der udstedes en national, europæisk eller international arrestordre, hvilket forsinker advokatbistanden og dennes fremmøde i sagen, indtil arrestordren fuldbyrdes, og den mistænkte føres til retten ved politiets foranstaltning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22.10.2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT 2013, L 294, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Brescia (Italien) den 31. oktober 2018 — JH mod KG

(Sag C-681/18)

(2019/C 35/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Brescia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JH

Sagsøgt: KG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 5, i direktiv 2008/104/EF ⁽¹⁾ af 19. november 2008 fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af lovdekret nr. 276/2003, som ændret ved lovdekret nr. 34/2014, der: a) ikke fastlægger grænser for successive udsendelser af en og samme arbejdstager til en og samme brugervirksomhed; b) ikke bestemmer, at brugen af tilrådgivningsstillingen af tidsbegrænset arbejdskraft kun er lovlig, såfremt de tekniske, produktionsmæssige eller organisatoriske hensyn eller det behov for at erstatte arbejdstagere, som begrundet brugen af tilrådgivningsstillingen, angives; c) ikke fastsætter et krav om, at brugen af denne form for ansættelseskontrakt kun er lovlig, såfremt den er begrundet i brugervirksomhedens midlertidige produktionsbehov?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19.11.2008 om vikararbejde (EUT 2008, L 327, s. 9)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. november 2018 — OC m.fl. mod Banca d'Italia m.fl.

(Sag C-686/18)

(2019/C 35/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: OC m.fl., Adusbef, Federconsumatori, PB m.fl. og QA m.fl.

Sagsøgte: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ [om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber], artikel 10 i delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 ⁽²⁾, artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder med henvisning til artikel 6, stk. 4, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽³⁾ af 15. oktober 2013, til hinder for nationale bestemmelser såsom den, der er blevet indført ved artikel 1 i lovdekret nr. 3/2015, som ændret og ophøjet til lov nr. 33/2015 [og nu også artikel 1, stk. 15, i lovdekret nr. 72/2015, som har erstattet artikel 28, stk. 2b, [i testo unico bancario], og i det væsentlige gengiver artikel 1, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 3/2015, ophøjet til lov, med ændringer, som ikke er relevante i den foreliggende situation], som fastsætter en kapitalgrænse på 8 mia. EUR, over hvilken en andelsbank har pligt til at omdannes til aktieselskab? Er de ovennævnte EU-retlige parametre endvidere til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en andelsbank i tilfælde af omdannelse til aktieselskab også i en ubegrænset periode kan udskyde eller begrænse indfrielsen af aktier tilhørende en udtrædende aktionær?
- 2) Er artikel 3 TEUF og 63 ff. TEUF om konkurrence på det indre marked og de frie kapitalbevægelser til hinder for nationale bestemmelser såsom den, der er blevet indført ved artikel 1 i lovdekret nr. 3/2015, som ændret og ophøjet til lov nr. 33/2015, som fastsætter en kapitalgrænse for udøvelse af bankvirksomhed i andelskreditinstitutter og bestemmer, at det pågældende institut i tilfælde af overskridelse af denne grænse skal omdannes til aktieselskab?
- 3) Er artikel 107 ff. TEUF om statsstøtte til hinder for nationale bestemmelser såsom den, der er blevet indført ved artikel 1 i lovdekret nr. 3/2015, som ændret og ophøjet til lov nr. 33/2015 [og nu også artikel 1, stk. 15, i lovdekret nr. 72/2015, som har erstattet artikel 28, stk. 2b, [i testo unico bancario], og i det væsentlige gengiver artikel 1, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 3/2015, ophøjet til lov, med ændringer, som ikke er relevante i den foreliggende situation], hvorefter en andelsbank ved overskridelse af en bestemt kapitalgrænse (fastsat til 8 mia. EUR) skal omdannes til aktieselskab, idet der fastsættes begrænsninger for indfrielse af aktier tilhørende en udtrædende aktionær med henblik på at undgå den mulige likvidation af den til aktieselskab omdannede bank?